DINSDAG, 13 MAART 1951 — VERSCHIJNT DINSDAGS, DONDERDAGS EN ZATERDAGS — TIENDE JAARGANG No. 1813

De Arubaanse Courant

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Abonnementsprijs fl. 1.50 per maand - fl. 4.00 per kwartaal. — Bureau voor San Nicolaas: Aruba Drukkerij, Rodgerstraat 5 - Tel. 5072.

Bureau voor Oranjestad: Aruba Boekhandel Gebr. de Wit, Nassaustraat - Tel. 1273, Oranjestad. — Redactie en uitgave Aruba Drukkerij, Gebr. de Wit, Aruba.

Drukkerij „De Stad" N.V.

Nieuws van de afgelopen week

Verleden week is in Parijs het scherm opgegaan voor de voorbereidende besprekingen inzake een nieuwe conferentie der grote vier. Aangezien men verwacht, dat de procedure-kwestie nogal wat tijd zal vergen, zal het wel even duren voordat men een idee krijgt hoe de besprekingen zich ontwikkelen en of er kans bestaat, dat zij de volgende maand op een hoger niveau zullen worden voortgezet door de ministers van buitenlandse zaken van de V.S., Engeland, Frankrijk en de Sowjet-Unie. Het zal voornamelijk van de houding der Russische delegatie in Parijs afhangen of de besprekingen een enigszins vruchtbaar verloop zullen hebben.

Optimisme?

De stemming, waarin de delegaties van de drie andere grote mogendheden naar het „Palais rose" zijn getogen varieert al naargelang de hypothesen, die zij er daaromtrent op na houden. De Franse afgevaardigden zijn waarschijnlijk het meest optimistisch gestemd, terwijl bij de Amerikaanse gedelegeerden onder leiding van Philip Jessup scepticisme ten aanzien van de Russische bedoelingen overheerst. De Britse delegatie neemt wat dit betreft een tussenpositie in. Zij is waarschijnlijk niet bijzonder hoopvol gestemd, maar aan de andere kant acht zij het toch ook niet uitgesloten, dat de Sowjet-afgevaardigden zich handelbaarder zullen tonen dan op vorige internationale conferenties en wellicht bereid zullen zijn tot concessies, die zij tot nu toe hebben afgewezen.

Fransen blijven tegen Duitse herbewapening.

Het verschil in accent, dat men opmerkt in de standpunten der Westerse Grote Drie is voornamelijk te verklaren uit het feit, dat de Fransen het oog voornamelijk gericht houden op Europa en in stilte hopen, dat er een modus gevonden zal worden om de Duitse herbewapening — in het bijzonder voor zover deze op nationale basis zou berusten — te voorkomen en dat voor de Amerikanen Europa slechts een van de fronten vormt van de koude oorlog tussen het Sowjet-blok en de democratische landen. Eventuele Russische concessies in Europa zouden waarschijnlijk een gunstiger onthaal vinden in Frankrijk en Engeland dan in de V.S., vooral wanneer dergelijke concessies van dubieuze aard zouden zijn en de Sowjet-Unie meer armslag zouden geven voor politieke actie in het Verre Oosten.

Wat doen de Russen?

Het is trouwens volstrekt niet ondenkbaar, dat de Russische delegatie er op uit zal zijn te pogen een wig te drijven tussen de Atlantische bondgenoten, wel wetend dat iedere verzwakking van het Atlantisch bondgenootschap ruimschoots opweegt tegen schijnconcessies in Europa, die eventueel gemakkelijk weer ongedaan zijn te maken. Het is daarom goed dat de Franse, Engelse en Amerikaanse afgevaardigden elkaar vóór het begin der besprekingen hebben getroffen teneinde de diplomatieke gelederen zoveel mogelijk te sluiten voor de Russen tot de politieke stormloop overgaan.

Portugal ten tonele.

Men kan veilig aannemen, dat zij zich daarbij rekenschap hebben gegeven van de lucide opmerkingen, die door het hoofd van een der bij het Atlantisch pact aangesloten landen n.l. Antonio de Oliviera-Salazar, leider der Portugese regering, over de komende onderhandelingen zijn gemaakt in een interview met United Press. Hoewel Salazar het toejuicht, dat de Westerlijke mogendheden met de Sowjet-Unie een onderhandelen, heeft hij zijn scepticisme ten aanzien van het resultaat der besprekingen niet onder stoelen of banken gestoken.

Wat wil de Sowjet-Unie op het ogenblik precies bereiken? Dr. Salazar meent, dat het Kreml voor het ogenblik de gedachte aan een militaire verovering van West-Europa heeft opgegeven. Dat wil echter niet zeggen, dat het daarvan definitief heeft afgezien.

Slechts de tactiek is veranderd. Het Kreml hoopt nog altijd zijn doel te bereiken onder gunstiger omstandigheden dan op het ogenblik en zo mogelijk zelfs zonder gevaar voor een nieuwe wereldoorlog. Het denkt er niet aan zijn machtspositie in Oost-Europa prijs te geven. Het streeft echter naar de vorming van grote neutrale en ontwapende gebieden aan de grens van zijn invloedssfeer, gebieden die evenals de West-Europese landen het toneel kunnen worden van interne communistische agitatie en die als het tot een oorlog zou komen geen weerstand zouden kunnen bieden aan een oprukkende Russische legermacht.

Deze visie van dr. Salazar is indertijd geheel in overeenstemming met alles wat men weet van de Russische politieke strategie. De kansen dat deze strategie zal slagen moet men niet onderschatten. Want zij raakt de Achilleshiel van de Westerse politiek en de Westerse defensie, n.l. Duitsland.

En zij speculeert met grote listigheid op de reacties in brede kringen van het Duitse volk, die op het ogenblik niets liever zouden wensen dan een verenigd en geneutraliseerd Duitsland, dat economisch een grote voorsprong zou bezitten op zijn tot bewapening gedwongen Westelijke buren. Het is daarom wel zeker, dat de Russische delegatie, handelend naar het beginsel dat „l'Allemagne vaut bien un peu de démocratie", zich voornamelijk zal concentreren op het Duitse vraagstuk en wellicht zelfs bereid zal blijken haar communistische pionnen in de Oostelijke zone op te offeren.

Op dat moment gaat het er om dat de Westelijke mogendheden niet slechts stringente voorwaarden stellen voor de handhaving van de democratie in Duitsland — en het slechts denkbare middel daartoe zou zijn de snelle militaire ontruiming van Duitsland, zoals deze op de Cominform-conferentie te Praag is geformuleerd — maar de discussie ook op een terrein brengen door een gelijktijdige regeling te eisen van het gehele vraagstuk der militaire krachtsverhoudingen in Europa. Want juist dat vraagstuk niet is opgelost — en daarvoor lijken de omstandigheden voorralsnog niet gunstig — betekent een eventuele neutralisatie van Duitsland, zelfs als zij gepaard gaat aan een democratiseringsproces in Oost-Duitsland, slechts een Pyrrhusoverwinning voor de Westelijke mogendheden. De conferentie der grote vier kan beter mislukken dan slagen tot deze prijs.

Critiek van Gromyko op Adenauer als laster betiteld

RUSSISCHE FORMULERING VAN AGENDAPUNT ONAANVAARDBAAR

PARIJS, 12 Maart: Op de conferentie van de plaatsvervangers zei Gromyko, dat de Westerse afgevaardigden hem gezegd hadden, dat alle door de Sowjet-Unie voorgestelde punten door de nieuwe versie „gedekt" zijn. Hij kon dit alleen beamen, als aan het woord „dekken" de betekenis van „bedekken" zou worden gegeven, zodat de bedekte vraagstukken niet onderkend konden worden. Een Franse woordvoerder achtte het verschil van zienswijze zeer moeilijk te overbruggen. De Britse afgevaardigde Davies zei, dat het nieuwe ontwerp rekening hield met alle punten, waaraan de Russische delegatie belang hechtte, behalve het terugtrekken van de bezettingstroepen.

De formulering van het Russische agendapunt is onaanvaardbaar, omdat aanneming daarvan zou neerkomen op een besluit, waarbij de bezettingstroepen te ruggetrokken zouden moeten worden. Een dergelijke beslissing zou door de ministers van buitenlandse zaken zelf genomen dienen te worden. Een dergelijke beslissing is tevens afhankelijk van de bestudering van het vredesverdrag.

De Amerikaan Jessup betitelde de critiek, die Gromyko op Adenauer had, als laster. Hij legde er de nadruk op, dat er geen herbewapening in West-Duitsland was en voegde er aan toe, dat de oorzaken van de spanning de reusachtige strijdkrachten van het Russische blok en de grote troepenmacht in Oost-Duitsland waren.

De Fransman Parodi zei, dat na een week onderhandelen de balans niet erg bevredigend scheen. De conferentie heeft echter enkele resultaten opgeleverd. De Britse en Amerikaanse vertegenwoordigers hadden aangetoond, dat er een zekere mate van overeenstemming was. Het kwam er thans op aan een agenda op te stellen, waarvan de redactie voldoende ruimte moest laten om de ministers niet bij voorbaat te binden, aldus Parodi (R/ANP)

ARUBAANS COMMENTAAR

* * * **Over enkele weken zal onze Gezaghebber Mr. Kwartsz voor enige tijd met verlof naar Nederland vertrekken. Wie zijn plaatsvervanger zal worden is nog steeds niet bekend, hoewel er wel enkele namen genoemd worden. Natuurlijk zijn wij allen hier op Aruba nieuwsgierig wie nu wel het Gezaghebberschap ad interim zal waarnemen en het is te hopen, dat men in deze kwestie spoedig een beslissing kan nemen. Het gaat er op lijken, dat men de vroeger in Indië in ere gehouden traditie gaat volgen. Als daar een nieuwe Gouverneur Generaal kwam dan ging de vertrekkende Gouverneur Generaal het eerst de loopplank van het schip op en de nieuwe kwam er dan pas af, dit opdat er toch op een zeker moment geen twee Gouverneur-Generaals op Indische bodem stonden.**

De Gezaghebber ad int. zal zich toch ook nog enkele weken moeten inwerken! Daarom is het te hopen, dat een benoeming spoedig afkomt.

Mobilisatie van 4 millioen man in de V.S.

WASHINGTON, 12 Maart: — In vaarding van de l... ulS:et R hmhm aansluiting op de aanvaarding van de wet op de verlenging van de dienstplicht en de opvoering van de gevechtssterkte der Amerikaanse troepen tot 4 millioen man, wordt nader gemeld, dat gedurende de afgelopen weken hoge militaire autoriteiten herhaaldelijk betoogd hebben, dat de Amerikaanse strijdmacht binnen de kortste tijd op een sterkte van ongeveer 3½ millioen man gebracht dient te worden. Zij hebben hun bezwaren tegen een vastgestelde grens duidelijk kenbaar gemaakt. Het initiatief tot het vaststellen van een grens werd in de Senaat genomen door Senator Morse, de Republikeinse afgevaardigde van Oregon, die een amendement had ingediend, waardoor de grens op 3½ millioen gesteld zou worden. De Democratische Senator McMahon van Rhode Island diende een voorstel in om de door Morse gestelde grens van 3½ op 5 millioen te brengen, terwijl de Democratische Senator Robertson van Virginia bij wijze van compromis 4 millioen als grens voor de Amerikaanse strijdmacht voorstelde. Het amendement van Morse werd dienovereenkomstig gewijzigd en verkreeg de goedkeuring van de Senaat. (R/ANP)

OPMARS DER VERBONDEN TROEPEN DUURT VOORT

Optimistische verklaring van Generaal Ridgway

TOKIO, 12 Maart. — Generaal Ridgway, de bevelhebber van het achtste leger in Korea, heeft vandaag verklaard, dat, als de oorlog bij de 38ste breedtegraad zou eindigen, dit „een geweldige overwinning voor de Verenigde Naties" zou betekenen.

Het front van de Verbonden Troepen is nu recht getrokken op minder dan 40 km van de breedtegraad. De opmars duurt voort. Na het invallen van de duisternis maken de Verbondenen met behulp van zoeklichten kunstmatig maanlicht om nachtelijke aanvallen van de Chinezen te voorkomen.

In een communiqué van MacArthur wordt verklaard, dat de Verbonden Troepen Zondag het initiatief hebben behouden en op het centrale front betekenisvolle winsten hebben gemaakt. De krachtig aanvallende troepen verschoven de -linie meer dan drie kilometer naar het Noorden in het Westelijke deel van de centrale sector en in de sector van het bruggenhoofd over de Han. (R/ANP)

VAN AMERIKAANSE INMENGING IN MAROKKO GEEN SPRAKE

Regeling tussen Frankrijk en de Arabieren gewenst

CAIRO, 12 Maart: De Amerikaanse ambassadeur in Egypte, Jefferson Cafferty, heeft de Egyptische minister van buitenlandse zaken, Sala El Din Bey, bezocht en heeft gevraagd gematigdheid te betrachten inzake de gebeurtenissen in Marokko. De ambassadeur verklaarde aan de pers, dat, ofschoon de Verenigde Staten gaarne zouden zien, dat Frankrijk en de Arabieren tot een regeling kwamen, er geen sprake van Amerikaanse inmenging in Noord-Amerikaanse aangelegenheden is.

De adjunct-secretaris-generaal van de Arabische Liga, Ahmed El Sjoekeiri Bey, deed de Spaanse ambassadeur in Cairo een nota toekomen met het verzoek deze aan generaal Franco door te geven. Volgens gewoonlijk welingelichte bron zou in deze nota uiting gegeven zijn aan de hoop, dat de Spaanse regering met de Arabische Liga zal samenwerken inzake de Marokkaanse kwestie.

Ali Tsjerif Si Abdelhai El Kitkani, een vooraanstaand religieus leider in Marokko, heeft aan president Auriol en president Truman een telegram gezonden, waarin hij verzekert, dat „de overgrote meerderheid van de Marokkanen de weldaden zien, welke door Frankrijk en de wijsheid van de resident-generaal, Juin, zijn gebracht". Hij protesteert tegen „de reeks van leugens, welke in Egypte en andere Mohammedaanse landen zijn gepubliceerd". Fez, zo verklaart hij, is nooit tevoren zo rustig geweest. Niet alleen waren er geen bombardementen geweest, doch men zag geen enkele soldaat en er was geen enkele politieke arrestatie verricht. (R/ANP)

Henri Queuille stelde nieuwe regering voor

PARIJS, 12 Maart. — De Franse premier dr. Henri Queuille heeft Zaterdagavond laat zijn nieuwe regering aan de president voorgesteld. Dr Queuille (radicaal) is premier en minister van binnenlandse zaken, René Pléven (radicaal gezind) is vice-premier, evenals George Bidault (volksrepublikein) en Guy Molet (socialist), welke laatste belast is met zaken, die de Raad van Europa betreffen. Behalve de M.R.P.-leider Bidault, die een der plaatsvervangende eerste ministers wordt, zijn de leden van de regering-Queuille dezelfden als die van de regering Pléven; slechts één minister verloor zijn portefeuille, namelijk Paul Giacobbi (radicaal), die belast was met de kwestie van de kiesrechthervorming, welke de val van de vorige regering had veroorzaakt. (AFP/ANP)

Arrestatie van aartsbisschop Josef Beron

PRAAG, 12 Maart. Radio-Praag meldt, dat aartsbisschop Josef Beran, de Rooms-Katholieke primaat van Tsjechoslowakije, buiten Praag in arrest is gesteld. Als reden is opgegeven, dat Beran schuldig is aan een daad tegen de wet. Dr. Opatrny, de vicaris van het kathedrale kapittel van Sint Vitus te Praag, is afgetreden, aldus meldt radio-Praag, dat er aan toevoegde, dat dr Antonin Stehlik, een „goed democraat", hem opvolgt. Stehlik zal het aartsbisschoppelijk ambt overnemen. (R/ANP)

INDONESIE KAN WESTERSE BEDRIJFSWERELD NIET MISSEN

Situatie in Indonesië „catostrofaal" genoemd

AMSTERDAM, 12 Maart: De correspondent te Djakarta van „Elseviers Weekblad" bespreekt de reeks moordaanslagen op Nederlanders in Indonesië en zegt, dat Indonesië deze terreur op zijn minst even pijnlijk en gevaarlijk vindt als Nederland. De leidende regeringskringen te Djakarta zien steeds beter in, dat herstel van orde en veiligheid het eerst nodige is om verbetering te krijgen in een situatie, welke een Indonesische minister dezer dagen openlijk „catastrofaal" noemde.

De correspondent acht het regiem-Natsir op dit ogenblik voor de Nederlandse belangen wel de beste regering, die mogelijk is. Zij heeft een open oog voor het feit, dat Indonesië de Westerse bedrijfswereld niet missen kan. En zij zou alles willen doen om de omstandigheden te verbeteren. De tragedie is, dat zij dat thans niet kan. Politie, bestuur en leger zijn als instrumenten volkomen ontoereikend. Hij vestigt bovendien nog de aandacht op het feit, dat het niet alleen Nederlanders zijn, die aan de terreur ten offer vallen. Het aantal Indonesiërs en Chinezen is tientallen malen groter. Indien de terreur niet wordt beteugeld, is economisch herstel onmogelijk. Dan wordt ook de staatkundige opbouw verhinderd. Handhaaft de regering-Natsir of een op gelijke basis steunend Masjumi-P.N.I.-kabinet zich niet, dan verliest Nederland zijn enige kans op een Indonesisch regiem, waarmee een redelijke samenwerking mogelijk blijft. En Indonesië verliest zijn kans op een betere toekomst zonder eerst nog door veel dieper dalen te moeten gaan. (ANP).

Prinses Marijke houdt von strooien

ZOELEN, 10 Maart. — Koningin Juliana en de twee jongste prinsessen, Margriet en Marijke, hebben vandaag de huwelijksvoltrekking bijgewoond van de particuliere secretaris van de Koningin, W. J. baron van Heeckeren van Molecaten en mej. M. A. Pennink, de gouvernante van de prinsessen en lid van de hofhouding. De prinsesjes strooiden bloemen, toen het paar het raadhuis van dit kleine dorpje — dat voor het huwelijk gekozen was, omdat de burgemeester een persoonlijke vriend is van de bruid — binnentrad. Na een flinke huilbui strooide de 4-jarige prinses Marijke de rest van haar bloemen, die bewaard hadden moeten worden tot het jong getrouwde paar het stadhuis zou verlaten, tijdens de huwelijksplechtigheid, zodat ze allemaal weer moesten worden opgeraapt. (ANP)

Benoeming von ambassadeur in West-Duitsland

's-GRAVENHAGE, 12 Maart: Nederland zal waarschijnlijk een ambassadeur in West-Duitsland benoemen en heeft de regering in Bonn er van verwittigd, dat de Nederlandse regering bereid is diplomatieke betrekkingen te vestigen, hangende de formele beëindiging van de staat van oorlog met Duitsland.

De correspondent van het A.N.P. in Bonn verneemt uit gewoonlijk wel ingelichte bron, dat het bedoeling is vice-admiraal G. M. de Booy, het hoofd van de Nederlandse missie in West-Duitsland, tot Nederlands ambassadeur aldaar te benoemen. (ANP).

Philips gaat 60-jarig bestaan vieren

's-GRAVENHAGE, 12 Maart. — In 1941 bestond Philips 50 jaren. Uiteraard was het toen niet mogelijk dit jubileum op passende wijze te vieren. Derhalve wil men het 60-jarig bestaan dit jaar wel vieren, waarvoor een vierdaags feestprogram is vastgesteld, aanvangend op 12 Mei. De eigenlijke herdenkingsdag valt op 15 Mei met een aantal officiële plechtigheden, welke besloten zullen worden met een massale bijeenkomst van het voltallige in Eindhoven woonachtige Philips-personeel ten getale van 26.000. (ANP)

Panamees redacteur gearresteerd

PANAMA, 12 Mrt. — Samuel Lewis, redacteur van het Panamese oppositie-blad „El País" werd hier gearresteerd, omdat, naar verluidt, zijn blad de regering verweten heeft, dat zij de enige particuliere bank, „The Panama Trust Company" gesloten had. Hij werd na een uur vrijgelaten en de publicatie van het blad werd hervat. De regering had de sluiting van de bank bevolen, totdat haar kasreserves tot de vastgestelde limieten gebracht zouden zijn. Het blad had president Arias ervan beschuldigd, dat hij de sluiting geprovoceerd had. (R/ANP)

SITUACION MUNDIAL

TOKIO. — Cuartel di General MacArthur ta anuncia cu den sector pabao banda di Seoel trupanan aliado tabatin exito den cuminzamentu di nan avance trobé. 5 mil Comunista a perde nan bida den e pelea sangriente cu a tuma luga cu masha furia na tur dos banda.

MacArthur a pronostica cu pronto lo tin un ofensiva comunista trobé. Informacionnan di cuerpo di inteligencia militar ta duna di pensa communistanan ta transportando gran cantidad di homber y material pa frente koreano. Ta sigur, e General a bisa, cu nos a domina e peligro. Pero tambe ta probable cu na cierto luga lo bini un equilibrio y nos avance por worde para. MacArthur a suplica pa e hanja autorizacion pa bombardea puntonan estrategico den China mes.

Comentaristanan ta calcula cu MacArthur for di awor ke pone responsabilidad di asunto di cruzamentu di parallelo 38 riba skouder di politiconan, y ya prefera di no jamé un decision militar.

WASHINGTON. — Oscar Collazo, un di e asesinonan cu a atenta contra bida di Presidente Truman, a worde sentencia pa morto. E otro portorikeño a worde matá na ora di e atentado.

TOKIO. — Gran iregularidad a tuma luga na capital di Japon. Cuater mil koreano a ataka puestonan di poliz na Tokio, despues di un prohibicion di tira pacin contra ocupacion militar americano. 27 Koreano y 15 poliz a worde herida. Alfin poliznan a restablece orden general trobé.

VENEZUELA. — Den e aldea di Carique Mara tabatin un explosion den cual un mulé a perde su bida i otro personanan a worde herida levemente. Un bom di incendio a explota y a causa e conflagracion. Investigacion di poliz a pone na cla cu ei tabatin un deposito di arma ilegal y hopi bom. Ta bisa cu ta estranhero a trece e armanan ei for di otro luga. 19 persona estranhero a worde aresta pa poliznan di e república aniga vecina.

KEY WEST. — Presidente Truman na awendia di vacacion pa su salud na Florida a declara na prensa cu ningun hende ni nada por para den caminda di mobilizacion. E mobilizador general di America, Wilson, a haci declaracion despues di a consulta cu Presidente Truman na Key West. Riba esaki Wilson lier a mcen especialmente riba e contracion cu nan ta experiencia di liganan di obrero. Pero awor tin indicacion cu trabao lo cuminza trobe, despues di un subida di suelde pa e obreronan actualmente na huelga.

TEHERAN, PERSIA. — E promeministro Rasmara a worde asesina pa capital persiana, na edad di 49 anja. E asesino y dos complica a worde detene pa polisnan. Segun un testigo e asesino a tiré ministro den su lomba. Noticianan ta bisa cu e motibunan di e asesinato ta algu cu tin relacion cu sentimentu religioso, contra cua e ministro tabata. Pero otro ta bisa cu awor e importante tratado di petroleo entre Inglaterra y Persia no por tuma luga por lo pronto, como ta e ministro morto tabata traha riba e asunto ei.

LA HAYA. — E siman aki nos nos di siete siman di crisis gubernamental di Hulanda, pero ta spera cu den dos of tres dia mas e gabinete nobo lo keda forma. Lo e consistí di cincu catolico, sineu socialista, dos anti revolucionaro, un historico cristian y un liberal. Esnan cu no ta di ningun partido lo keda pafo.

Aruba wandelt (XVIII)

Roodborstjes tsjirpen op Papilon

Deze week is het dus weer gelukt. Tussen de buien door. Ezeltjes hebben we niet gezien, of we moesten even melding maken van een hef diertje dat bij de pui van Mario Arends stond te wachten. Toen we vroegen wat het er deed, balkte het vrolijk terug: Ik wacht natuurlijk op Jos. Wij hebben niet gewacht en trokken over het Zuidstraatje de kant van de Canasjitoe op. Om op te schieten eerst een bus genomen. Afgestapt bij de zijweg rechts, die naar de steengraving gaat, welke voorbestemd is ontendelijk een van de mooiste plekjes natuurschoon van ons eiland te verwoesten. Een uniek weggetje. Links eerst de Seroe Bientoe. Rechts het grillige veld. En dan pal vooruit de Canasjitoe. Aan de voet linksaf een paadje op, dat iets omhoog loopt. Recht vooruit een gezicht als in de Ardennen. Naakte, ruwe rotsen die afsteken tegen de hemel, die vanwege het weer grauw en dreigend was. Hoge staken van cactussen — die zijn er in de Ardennen natuurlijk niet — priemden omhoog. Holen eronder. Dreigende zwarte gaten. En ons slingerend landweggetje daar onder langs.

Als je dan alsmaar links houdt bij alle laantjes en paadjes, komt tenslotte een fris huisje en zicht: S.Bi 39. t.w.z. Seroe Biento 39. Leuke groene luiken en op een ervan de woorden „Not to be stowed near boiler". Recht vooruit ligt een vergezicht, met Santa Cruz vooraan en de Jamanota achterop. Een lief bereeautje gaat van het huis nr. 39 kaarsrecht die richting uit. Op een winderige, gure dag is het laantje aantrekkelijk. Aan weerskanten staan hagen van cacteen. En die cacteen zijn zelf weer begroeid met fris groen lover. Het schijnt hier vruchtbaar te zijn. We zagen cactussen, die door deze of gene waren neergezet als afrastering. Ze hadden meteen wortel geschoten en kwamen weer bij!

Licht en donker groen wisselen af in deze rechte laan. We zouden geen ander laatje weten als dit. Ge moet er eens heengaan; het is niet zo ver van de weg, en als uw auto bepaald mee moet, dan kan die ergens op de hoofdweg blijven staan, zodat u na een verfrissende wandeling naar huis kunt rijden. Aruba is wonderbaarlijk mooi nu. De hele natuur geurt naar de kruiden, sali en andere, die hier groeien. Het frisse groen van de bomen, contrasteert met het weer andere groen van de weilanden — heuse weilanden kunt u hier zien. En afwisselend daarvan velden met wuivende mais, rijp en waaiend in de wind, suizend als een muziekje. Achter u doemt somber de gruwzame wand van de Seroe Biento op. Links en rechts hoort u de tsjirpende vogels, roodborstjes, chuchubi's en wat er nog meer zijn. Parkieten zijn net als de duiven (en mijn vrouw): ze willen altijd saampjes zijn. We kwamen langs een weitje met grazende schapen. Ze zaten dik in de wol en ze zullen hun vacht in dit jaargetij wel niet verfoeid hebben, zoals ze dat in Juli en Augustus bepaald moeten doen. Wie weet komt er aftrek voor hun vachten.

De rechtheid van de weg werd opeens onderbroken door de Rooi Canasjitoe. Diep en met duizenden brokken. De regen heeft hier huisgehouden. We moesten omlaag klauteren, op onze derriere glijden vanwege de modder, toen weer omhoog. En het weggetje ging keurig door. Aan het einde zijn we links gegaan. Pita's stonden met hun stang omhoog, een laatste glorie voor hun dood. Op de cactussen slierden de sjimarons. Een mooie klimplant, die de dorheid van de cactus tot een toonbeeld van leven maakt.

U komt dan in de buurt, die Papilon genoemd wordt, bij de hoofdweg uit. Steek hem over, de richting van de Rooi Bosal uit en de Sabana Grandi. Dit is een waardig besluit voor u op Dakota uitkomt. De Pali Lechi staat er nu mooi bij, hun vette witachtige blaren met die grappig paarse bloempjes ermidden tussen. De seida's breken de eentonigheid van het rotsveld met hun eeuwig groene sprietjes, die nooit uitlopen.

DE RECHERCHE HEEFT ZE TE PAKKEN

Meldden wij de vorige week, dat er in de Granrialto Bar was ingebroken, de dieven hadden rustig zitten drinken, thans kunnen wij berichten, dat onze actieve recherche de inbrekers reeds te pakken heeft. Twee jongemannen van 21 jaar werden aangehouden. Een gedeelte van de drank werd ook nog teruggevonden.

PHILIPS-PRIJSVRAAG

Men verzoekt ons te willen mededelen, dat zij die mee deden aan de Philips-prijsvraag en van de Philips middels bericht kregen, dat zij een prijs toegekend kregen, deze laatste kunnen afhalen bij Palais Royal, de firma Marchena Moron in de Nassaustraat alhier.

„ST. GENESIUS"

Voor het examen Machineschrijven Centrale „Aruba'," 40 woorden per minuut (200 aanslagen), slaagden 19 candidaten, terwijl er 3 werden afgewezen.

St. Dominicus College

Simeon Franken, Arturo Saladin, Francisco Tromp.

St. Maria College

Eugenia Matheo, Evelina Wever, Maxima Croes, Carla de Cuba, Idis Emers, Lydia Flanegin.

St. Theresia School

Monica Hope, Ligia Beaumont, La-Martijn, Sulna Wong, Sylvia Robert, Enid Arrindell, Marjorie de Weever.

Typeschool „Mevr. Spit"

Marie Athmer, Elisabeth Athmer, Lula Williams.

Seccion na Papiamento

EMPLEADONAN DI SHELL PREMIA

E siman aki na Corsow y Aruba un gran cantidad di empleadonan cu 20 y 25 anja di sirbishi a recibi nan emblema. Como antes banco di hulanda no tabata duna ora pa trahé emblemanan, nan mester a warda. Awor nan a recibi nan premio bon merecí. Nos pabien na e hubilarionan.

CUIDAO BANDA DI POSTKANTOOR

Pabao di postkantoor tin dos waya di corriente ta bini di radio antena. Ei tin marca di peligro, y cu razon pasobra e skok ei por ta mortal pa esnan cu hanjé. Tur hende no mishi ei banda ni pasa pa e alambre di pua. Un cos si mester ta bisa cu e aspecto di e contraccion ci ta teribel. No por a haña un posicion miho pesei.

SKOOL NOBO PA PARADERA

Dia 19 di Maart direccion di obras publicas lo recibi oferta pa traha un skool nobo na e parokia di Paradera. Un otro paso di adelante pa e parokia progresista aki. Awor pastoor ta buscando placa pa traha un cementerio ei nan pa su pueblo biba ei banda.

SOCIEDAD DI CRUZ BLANCU-GEEL

E sociedad aki di asistencia social lo organiza dia ultimo di e luna aki un bendementu di sinta pafo di misa y riba caya. Pafor di tur misa lo tin un campanja pa hanja placa pa un hogar pa hendenan bieu. Nos ta apela na tur hende pa duna nan apoyo pa nos biehitonan hanja un luga bon pa pasa nan cama di behez.

ROBONAN TA AUMENTA

Den ultimo simannan tabatin varios robo trobe. Poliznan tin nan man jen di trabao. Pero toch a duna resultado pasobra un di e cacunan a worde atrapa. E ta un hoben di 20 anja cu ya tin sentencia contra djé. Na Glorialto y na pacus di Wa Arends tambe tabatin robo di placa i articulo. Tur hende sera nan luga bon y nan cas anochi, y duna parti na poliz mes ora cu nan hanja algu sospechoso.

UITSLAGEN VOETBAL IN NEDERLAND

De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden van de eerste klasse K.N.V.B. luiden als volgt:

Afd. A: Zwolse Boys-G.V.A.V. 0—0; H.S.C.-Sneek 2—2; Zwartemeer-Achilles 1—4; Be Quick-Velocitas 2—0; Frisia-Go Ahead 3—0; Heerenveen-Leeuwarden 6—2; **Heerenveen kampioen.**

Afd. B: 't Gooi-Enschedese Boys 1—1; Hengelo-N.E.C. 2—0; Wageningen-Vitesse 2—2; Ajax-Heracles 1—1; D.W.S.-D.O.S. 0—0; Enschede-A.G.O.V.V. 0—1.

Afd. C: E.D.O.-Haarlem 0—2; A.D.O.-R.C.H. 1—0; V.S.V.-Blauw Wit 0—1; S.V.V.-Hermes/DVS 2—0; D.W.S.-H.B.S. 4—0; K.F.C.-Volewijckers 2—3.

Afd. D: Baronie-Longa 1—5; Feyenoord-Xerxes 1—2; T.S.C.-Emma 1—1; N.O.A.D.-Willem II 0—3; B.V.V.-N.A.C. 3—0; Sparta-R.B.C. 0—1; **Baronie degradeert.**

Afd. E: Sportclub Emma-Eindhoven 0—4; M.V.V.-V.V.V. 3—2; Chevremont-Bleyerheide 2—3; Brabantia-P.S.V. 0—2; Maurits-Limburgia 3—3; Helmondia-Sittardia 1—2.

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING

Examen Handelskennis L.O.

Schriftelijk gedeelte te houden op Curacao en Aruba op **10 en 11 April 1951.** Mondeling gedeelte te houden op Curacao in Juli.

Schriftelijke aanmelding vóór 24 Maart e.k. ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling onder overlegging van een uittreksel uit het geboorteregister.

Het **examengeld** ten bedrage van f. 5,— moet uiterlijk twee dagen vóór de aanvang der examens ten kantore van de Ontvanger op Curacao of Aruba worden voldaan.

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING

De Nederlandse Regering stelt wederom studiebeurzen beschikbaar voor enkele Curacaose jongelieden om in Nederland te studeren aan een Universiteit of Hogeschool.

Verleend worden volledige studiebeurzen van f. 2.000,— (Ned. Courant).

Gegadigden dienen hun sollicitaties vóór 1 April e.k. in te zenden bij de Inspecteur van het Onderwijs op Curacao onder vermelding van alle gegevens betreffende hun persoon (schoolopleiding, diploma's etc.) en de studierichting, welke zij wensen te volgen en onder gelijktijdige overlegging van een uittreksel uit het geboorte of bevolkingsregister en een bewijs van goed zedelijk gedrag.

Voor deze beurzen komen slechts in aanmerking zij, die in het bezit zijn van een eindiploma A.M.S. of H.B.S.

Het voetbal in de draaikolk van professionalisme

(Europese correspondentie)

Oudgedienden in de wereld van de sport proberen ons er graag van te overtuigen, dat het sportleven van onze dagen nauwelijks nog een afspiegeling is van hetgeen onze vaders en moeders indertijd tot het beoefenen van sport en spel heeft geïnspireerd. Nu staat het vast dat die bewering zeker niet op de laatste plaats wordt geïnspireerd door het weemoedig beeld der dierbare (jeugd) herinneringen, maar dat er aan de andere kant inderdaad wel gronden aanwezig mogen worden geacht, waarop men het afglijden van de sportieve belevenissen onzer dagen als een laatste stap naar een volkomen decadente kan beschouwen. De ontwikkeling van techniek en comfort heeft zelfs van het meest amateuristische sportmilieu vaak een modern uitgerust sportbedrijf gemaakt en maar al te vaak grondt men op die basis de bewering, dat de beoefening van sport en spel **uitsluitend** een kwestie van de mammon is geworden. Maar men vergeet daarbij immers dat behalve de uitrusting en de „accommodatie van de sportclubs ook alle andere dingen in de wereld zijn veranderd en verbeterd en dat men in een stad als Parijs bijvoorbeeld evenmin zou terugkeren of willen naar de lampetkan en het gaslicht.

Toch valt het niet te ontkennen, dat er in de beleving van de sport in heel veel gevallen wel een kentering ten ongunste is gekomen. Wanneer we in dit opzicht bijvoorbeeld de voetballerij als de meest beoefende tak van sport in Europa ter hand nemen, zitten we meteen midden in de problemen, welke daar de gang van zaken in de tegenwoordige periode bepallen. Meer echter dan in een technische ontwikkeling schuilt de oorzaak van dat verschijnsel in een kentering van de hedendaagse mentaliteit. De mentaliteit is - en dat niet alleen op het gebied van de sport - een vergrofde uitvoering van de handelsgeest en het stellig in wezen niet onridderlijk winstbejag, dat de mensheid sinds haar eerste dagen heeft bezield. De twee wereldoorlogen, die in alle geledingen van het maatschappelijk leven en in allerlei opzichten hun funeste invloed hebben gehad, drukten hun sporen niet minder nadrukkelijk op het milieu, waar overigens ook ten tijde van de oude en veelbezongen Grieken de invloed van het Gouden Kalf zo'n fataal resultaat heeft gehad.

Misschien is dat voorbeeld nergens zo sprekend als in de voetbalwereld. Bij de individuele takken van sport als boksen, wielrennen e.a. heeft men dat nooit zo zwaar genomen. Het betrof hier ten slotte slechts kleine groepen individualistische sportbeoefenaars en men zag hierin te weinig een sociale factor om alle mogelijke elementen vóór of tegen te mobiliseren. Maar het knipoogje dat de internationale voetbalwereld aan het flonkerend goud van de beroepssport heeft gegeven, zat velen heel wat hoger. Men voelde het in vele kringen toch wel heel duidelijk aan als een ernstige bedreiging van niets minder dan de volksmentaliteit, van volksontwikkeling en - ontspanning, dat de mogelijkheid bestond om met veronachtzaming van alle mogelijke maatschappelijke idealen het spel-voor-zijn-plezier tot een winstgevend bedrijf te maken. Maar toen zo hier en daar met bedenkelijk gemak eenmaal de stap van plezier naar metier was gezet, bleek de lawine niet meer te stuiten. In een nogal opgeschroefd, om niet te zeggen misplaatst nationaliteitsgevoel, dat nauwelijks nederlagen tegen vertegenwoordigende voetbalteams van andere landen tolereerde, begon men zo hier en daar een beetje water in de wijn te doen om tenslotte in een volkomen misplaatst gevoel van eerlijkheid het regelrechte professionalisme te stellen bóven een amateurisme, dat inderdaad in sommige opzichten als schijn-amateurisme, dat inderdaad in sommige opzichten als schijn-amateurisme moest worden gekwalificeerd. En zo vielen in naam van de „nationale eer" en de zakelijke „oprechtheid" de appeltjes met de regelmaat van grootvaders klok van de boom. Steeds kleiner werd het kringetje waar de leiders van de nationale sportbonden - door hun bekrompenheid en gebrek aan realiteitszin, zei men - met hand en tand aan het amateuristische beginsel vasthielden en wanneer we nú eens op de Europese voetbalvelden rondkijken, zien we dat alleen in de Skandinavische landen, Nederland en wat onbetekenende voetbalnaties op de Balkan en daaromtrent, de amateuristische beginselen op een of andere manier zo goed mogelijk worden bewaard.

Nederland is tot na de jongste wereldoorlog voor dergelijke invloeden gespaard gebleven. Zeker, er waren wel aanmerkingen op de amateuristische status en principes van een onprettig aantal spelers en.... clubs maar op de grote massa van bijna 300.000 actieve Nederlandse voetballers vormden die bij elkaar toch gelukkig maar een zeer kleine minderheid. Het gros van de Nederlandse jeugd trapte onbezorgd en zonder de minste gedachte aan geldelijk gewin op haar veldjes rond en eigenlijk deed het niemand iets, toen de Hel[illegible] Grote Bep Bakhuis op een goede dag de vaderlandse vleespotten vaarwel zegde, om een sportieve boterham te gaan verdienen in Metz.

Na de oorlog evenwel werd dat anders. Toen de onverwachte Nederlandse successen in de eerste jaren na '45 wat gingen luwen, begon men het plotseling heel erg te vinden dat er na tien overwinningen en gelijke spelen in successie tegen de Belgen eindelijk ook eens nederlagen begonnen te komen. De 7-2 van Deurne in November j.l. was blijkbaar zó'n harde slag in het aangezicht, dat men met voorbijzien van de 9-0 en de 8-3 in het z.g. Lotsy-tijdperk, tranen met tuiten weende over het „gebrek" aan inzicht en verantwoordelijkheid van het KNVB-bestuur dat van een geheel of gedeeltelijk professionalisme voor Nederlandse voetballers maar niet wilde horen.

Daar kwam bij, dat de buitenlandse voetbalschouts intussen hadden ontdekt, dat er wel wat te oogsten viel op de grazige weiden van het weerloze Nederlandse amateurisme. Een van Nederlands beste voetballers aller tijden, Faas Wilkes ging voor een ongehoord hoog bedrag naar de Milanese club Intern, waar hij week in, week uit de meest verbluffende dingen doet. De Harder, die hem volgde met bestemming Boreaux, zette de Keuze Commissie die hem niet begeerde voor haar Nederlands Elftal, nogal duidelijk te kijk, door zich onmiddellijk te ontpoppen als de meest productieve buitenspeler in de hele Franse competitie. En terwijl hij een belangrijk aandeel had in de geslaagde greep van zijn club naar het landskampioenschap, voerde midden voor Appel, eveneens een slachtoffer van de „ongenade" der K.C. het elftal van Reims naar de Franse bekerfinale en daarin naar de triomfantelijke overwinning.

En daar bleef het niet bij. Timmermans, Lent, De Kubber, Brandes, De Vroet, Steenbergen, Rijvers, noem ze maar op.... Ze accepteerden een verleidelijk bedrag in franse francs of Italiaanse lires - begrijp ons goed, dat we hen persoonlijk niet altijd ongelijk zouden willen geven - en er scheen aan de stroom van emigranten geen einde te komen, totdat plotseling Lenstra, Groeneveld en Biesbrouck kort achtereen voor de eer bedankten.

Het zou overdreven zijn deze laatste gevallen te zien als een kentering. Het is niet meer dan een symptoom, waarvan sommigen, die anders overhaast tot emigratie geneigd zouden zijn, misschien kunnen leren, dat het daarginds niet overál botertje tot de boom is en dat er ook onder het Franse en Italiaanse goud nog wel eens wat vergulsel schuilt.

Maar intussen zag een groot deel van de Nederlandse sportpers daar aanleiding in, om met slaande trom en vliegend vaandel ten velde te trekken tegen de politiek van het KNVB-bestuur. Zij schreeuwen moord en brand ovr de desillusie, spot en - luister goed - de „schande" welke Nederland te wachten staat wanneer het niet onmiddellijk het voorbeeld van de buitenlandse sportvrienden volgde. Er zijn er ook nog wel, die tégen hun collega's en tegen de stem des volks (welke niet roept om het spel ter beoefening, maar om het spel als kijkspel) ingaan. Zij gronden hun betoog op argumenten als die van de sociale en opvoedende functie der sportbeoefening door de jeugd, welke de recreatie van het zelf beoefende spel harder nodig heeft dan een oudere generatie het tot in de perfectie opgevoerde kijkspel. Zij voeren aan dat getuige de ervaringen in het buitenland, het professionalisme of premiestelsel de knoeierijen niet opheft maar zelfs doet toenemen en zij wijzen erop - dit met betrekking tot het betere spelpeil dat ervan zou moeten komen - hoe er in Engeland stemmen zijn opgegaan om de profs méér te gaan betalen, teneinde hen beter te laten voetballen. Zij betogen dat er op die manier nooit een einde aan komt en dat de stap naar het professionalisme - onuitwisbaar en niet meer te herstellen - eerder aanleiding zou worden tot het storten van badkuipen vol krokodillentranen, dan tot dankbaarheid aan degenen die deze stap hebben ondernomen, met betrekking tot de „morele moed" die ze hebben gehad, om het roer om te gooien.

Maar deze strijders voor het amateurisme staan genoteerd als Don Quichottes, als irrealisten, dromers en verblinde berijders van dwaze, idealistische stokpaardjes. Zolang echter de KNVB voet bij stuk blijft houden en de clubs, die méér van de praktijd weten dan degenen die alleen maar volle stadia en dito clubkassa zien, óók al niet begerig blijken om een bepaalde vorm van professionalisme te omhelzen, zolang zal het paard van Troje niet binnenkomen en blijft de Nederlandse voetbal zo goed als dat mogelijk is - maar dat is weer een heel, ander chapiter - een amateuristisch eilandje in een kokende oceaan van professionalistische decadentie.

Jan Cottaar

Het meisje, de vrouw, en het gedicht

Heeft een vrouw tijd om gedichten te lezen? Met opzet zeg ik: „een vrouw", niet een meisje, want een meisje kan in een gedicht nog haar eigen droomwereldje vinden. Maar een volwassen vrouw? Die midden in de realiteit staat, welke kan bestaan uit een verstelmand, een moeilijk kind, een lastige man, een schral beurs of een of ander heel persoonlijk probleem, dat ze, liefst vandaag nog, moet uitvechten? Ze zal eerder haar toevlucht nemen tot een practische vriendin, ze zal de radio aanzetten of zich eens goed opknappen om zich een ander mens te voelen. Maar een g e d i c h t lezen?

Met de jonge dichteres Hanny Michaelis moet zij misschien zeggen: „Ben ik nog steeds het argeloze kind dat zich aan zon en wind kan overgeven?" En zij zal, als zij een ogenblik stil wil zijn met ziehzelf, moeten toegeven: „Maar 'k heb mijn onbevangenheid verpand — diep in mij laait de vlam van het verlangen: een vuur dat niet in kinderen ontbrandt".

Doch juist dan, als wij onze onbevangenheid verpand hebben, hoe diep kunnen wij aan het frisse en onbevangene ondergaan! Wie geniet er het meest van een argeloos spelend kindje? Niet het andere kind, maar de wijze, welbewuste grootmoeder...

En zo ga het ons met de gedichten van Hanny Michaelis, van wier bundel „Klein Voorspel" — een zeldzaamheid voor een debutante — in één jaar tijds twee drukken verschenen*). Ze zijn fris, deze gedichten, ze zijn jong in hun oprechtheid en, gelukkig, zonder enige, zelfs geen litéraire, camouflage. De bron waaruit zij ontsprongen, is klaar en ziehtbaar. Wij drukken „De Wilgen" af:

Hoe roerloos staan de wilgen
in de lente
als gouden harpen in het morgen-
[illegible] licht.
kuis en onaangetast door de
elementen,
nog door geen wind bespeeld,
geen storm ontwricht.
Terwijl het zonlicht hen vertederd
[illegible] streelt,
weerkaatsen zij zich in het
klare water,
roerloos verzonken in hun
spiegelbeeld,
en in het, Nu, nog onbesmet
door later.
Totdat een lichte trilling komt
[illegible] verraden
verlangen en een onbestemd gemis.
Ik sla hun ingetogen hunkring gade
en wend mij af; want de gelijkenis,
hoe vluchtig ook, laat zich niet
meer verhelen:
ik ben als zij een harp in 't
morgendal,
wachtende op de wind die mij
bespelen
en op de storm die mij ontwrichten
zal.

W.

*) Uitg. J. M. Meulenhoff.

DAT KOMT ER VAN, ALS MEN VAN SOLDATEN „GENERAALS" MAAKT

Egyptische generaals gestraft

Zeven Egyptische generaals zijn op pensioen gesteld en 13 hoge officieren op half salaris wegens hun aandeel in een wapenschandaal, aldus heeft het Egyptische departement van Oorlog bekendgemaakt.

Het wapenschandaal betrof de aankoop van onbruikbare wapenen en munitie van Italië gedurende de oorlog in Palestina.

Voor U, dames van Aruba

(van onze redactrice)

Italië en Frankrijk brengen zuivere natuurzijde op de markt.

Nylon en Rayon weinig gezien.

Ook Amerika ziet in dat echte zijde niet te vervangen is.

Merkwaardig hoe toch ook in de slaafse mode, het natuurlijke en goede het wint van surrogaat en kunstmatig raffinement.

Nu de gure wind op ons eiland is gaan liggen en een stralende zon en een koel briesje doen denken aan een vrolijke lentedag in Europa, nu is het prettig om te weten wat de mode 1951 brengt voor de zomer.

Laten we eerst eens kijken hoe het algemene beeld er uit ziet.

Het hoofd: klein, het haar losjes weggestreken bij de oren.

De halslijn: ondanks splitten en hoog; door snit of krakend zijden halsdoek.

De schouder: beslist niet hellend meer, maar rond en gezond.

De mouw: in welke vorm ook steeds aanwezig; minder aansluitend van een handbreed tot ⅞ lang.

De romp: de borst wordt minder geaccentueerd; de stof omvat het bovenlichaam soepel.

Het middel: rank en lenig.

De rok: heeft loop- en leefruimte, valt echter slank.

De kous: alsof zij niet aanwezig is en het been lichtelijk bruin verbrand.

Het schoeisel: een pumps; of een zool met wat licht vlechtwerk.

Bijoux: een overdaad aan armbanden en brede oorringen.

Dit is het zomersilhouet 1951. Wij zien dus in de nauwe rok van de afgelopen winter weer meer loopruimte, b.v. door het aanbrengen van een waaierplooi die losspringt uit de verborgenheid van een overslag van een enveloppenrok. De ruimte in de rok bij het **niet**-galatoilet valt aan de voorzijde, waar trouwens dit seizoen alle accenten aangebracht worden.

Avondjurken zijn niet meer voor het merendeel schouderloos en uit is het met de mouwloze zomerjurk: zelfs het kortste mouwtje valt overdag tot ongeveer twee handen over de bovenarm. Men ziet veel driekwart lange en halflange, tot over de elleboog vallende mouwen.

Voor de japonnen is shantung als stof koningin. Het ruwe materiaal voor dat weefsel komt uit Japan en wordt in Frankrijk verwerkt tot materiaal, geschikt voor morgenmiddag- en avondtoiletten; alsmede voor sportveld en strand.

Zoals wij boven reeds opmerkten deed dit seizoen de echte pure zijde weer haar intrede voor boven- en onderkleding.

Ook katoen is favoriet. Wit katoenen piqué voor strand- en wandelkleding, geborduurd Zwitsers katoen voor vol zomer- en avond dracht. Voor de badjasjes wordt ruig handdoekengoed (Bucol) gebruikt.

De strandkleding is niet louter zwart meer, zij het wel in hoofdzaak. Zwart zij de ondergrond; de iets meer dan halflange broek - de met geel of koraalrood of wit tegengevoerde losse linnen jas met korte mouw, het fond van de wit en rose, zandkleurige of giftig groene, de koraalrode druk; een blanke schelp; een reeks verbaasde zeepaardjes; een koraalgewas; alles praalt op zwarte ondergrond.

De garnering met wit is en vogue. B.v. een witte Lavallière van doorschijnend materiaal, die de indruk maakt van een hoge witte strik onder de kin; geplisseerd, zowel als glad verwerkt.

Er worden ook witte revers gedragen, maar deze zijn niet stereotiep; in de hals smal, breed naar de borst en met fantasie en speels gelobd. Ook kant wordt weer gebruikt, voornaam en fijn verwerkt.

De ceintuurs zijn niet alleen van leer of lak, of uit de stof van de japon, maar ook veel smalle, in model gesneden, ceintuurs van leer, plastic, stro, limonaderietjes, linnen, paardenhaar of matting.

Handschoenen en hoed en buttonhole kieze men in **één en dezelfde** tint.

De meeste hoedjes zijn klein. De baretjes en matelots worden loodrecht opgezet, of zò dat één oog (chasseur) overschaduwd wordt. In dit geval wordt het haar bij het oor opgeruimd en is dit laatste tenminste halverwege te zien. Voor receptie en gelegenheidsdracht grote platte hoeden.

Het kapsel toont de haren bij de oren in lichte golven recht naar achteren geborsteld. Het haar is zeer kort geknipt of geeft een „zeer kort" effect te zien.

Kettingen, oorknoppen en armbanden zijn overdadig in vorm en aantal. De armbanden worden per dozijn gedragen, oorknoppen per ons gewogen. Fantasie in zwaar goud viert hoogtij.

Vaak echter wordt niets om de hals gedragen nu de Lavallière bij het tailleur zijn intrede maakte en de scarf het deed in de japon.

Resten ons tenslotte nog de kleuren naast wit ook zeer veel zwart. Daarnaast grijs in alle toonaarden: donker olifantsgrijs, metaalgrijs, beigegrijs en mistgrijs. Verder het geel in al zijn schakeringen. Van zacht lichtend geel vervloeiend naar schildpad. Narcisgeel, mimosa- en grape fruitgeel en ook naturel. Bovendien hielden zand- en caramelkleur stand.

Klaproosrood met grijs is een uitstekende combinatie. Terwijl als andere kleuren nog genoemd dienen te worden, bloed- of frambozenrood, lilablauw en hard rose. Een enkele maal donker klimop- en dennengroen om eentonigheid te voorkomen. Donkerblauw bleek ook thans klassiek en kwam in iedere collectie voor.

Drie boeken bij elkaar
Eten in Italië en Nederland in de 16e eeuw

Dr. J. Hartog, bibliothecaris van Aruba, schrijft ons:

Men vraagt wel eens om een idee wat men zal lezen. Nu geldt het bij lezen dat er zoveel hoofden zijn als zinnen. Doch we willen met alle genoegen eens een suggestie aan de hand doen.

De bekwame Amerikaanse schrijver-historicus Samuel Shellaberger heeft een boek geschreven „**Prins der Vossen**" (in de bibliotheek ook in het Spaans aanwezig), waarin deze man een schildering geeft van het Italië der Renaissance zoals het maar weinigen gegeven is te kunnen schrijven. Shellebarger heeft óók **Conquistador in Mexico** (in het Engels in onze bibliotheek als **Captain in Castille**) geschreven, een boek dat psychologisch ongetwijfeld sterker is dan de **Prins der Vossen**. Maar dit laatste boek schildert ons dan misschien niet zo menselijk de karakters van Donna Angelo en Mario en de vreemde Corsini, doch het toont ons de verfijning en de corruptie die altijd met verfijning gepaard schijnt te moeten gaan, op een bijzonder levendige manier. Het talië der 16e eeuw komt er tot werkelijk leven. Het staat voor U. Ge wordt er één mee. En ge begrijpt. welke — bij alle intrigues — de levenskracht van Italië is.

Neem daarnaast nu eens „**De Burger Koning**" een met wat vrijheid geschreven historische roman van David de Jong. Dit boek speelt in ongeveer dezelfde tijd als de Prins der Vossen. Het voert U binnen in de socisty-kringen, waar Shellabarger U in Ferrara en ome bracht. Zonder ons thans in de literaire verdiensten van deze boeken te verdiepen aar alleen antwoordend op het verzoek een suggestie te doen, zouden wij zeggen: Koop deze twee boeken nu eens. Zet ze naast elkaar en lees ze naast elkaar. Ge ziet uit deze twee boeken meer dan enkel milieu-verschil. Er is meer dan het onderscheid tussen cypres en beukenboom. Er is de overeenstemming van het verval. dat blijkbaar hand in hand moet gaan met verfijning. Doch tegenover de levensblijheid van Italië staat het zwaarmoedige getob van de rijke Hollandse burger. Wanneer Shellabarger laat vechten in de prachtigste renaissance-kastelen en temidden der heerlijkste gobelins het bloed laat vloeien, moet de burgerkoning de schoenen uit doen als hij de betere kamers van zijn grachtenhuis binnen wil. Huis — hoe rijk gebeeldhouwd ook — staat en blijft staan tegenover paleis. Het decor van het een is het werk van den schilder. Lorenzo is bij de Prins der Vossen wel een typische uitbeelding daarvan. Evenals de oude Van Beuningen dat is, als hij zijn nieuwe huis met schilderijen heeft vol gehangen en zijn zoon Coenraad er alleen maar de prijzen van weet te vertellen. Corsini mag zich dan een vals wapenschild hebben aangemeten, de wijze waarop hij ditquasi-schild hanteer en hoog houdt en zelf als zoon van een smid een waar edelman weet te zijn, zijn Amsterdamse kruideniers- en schipperskinderen die zich mèt de verwerving van geld ook nieuwbakken wapenschilden aanmeten, zijn hierhij alleen ridicuul. Nederland is vrijwel het enige land ter wereld, waar de burger-heraldiek ooit heeft bestaan. Men ziet er nu nog de resten van, nu an en alleman met **blazoenen, gegraveerd in zegelringen**,

Wie vergeet gemakkelijk de fijne scène, waar twee van die Italiaanse roofridders aan een fijn gesneden bank druiven eten en wijn drinken? Wie vergeet uit De Jongs beschrijving hetwansmakelijke decor van de ontvangzaal van een huis, waar een tijgervel boven de deur hangt en in de bek van het dier twee wassen Cupidootjes met rozen op elkaar staan te nukken? De muziek hijgde maar door, schrijft hij, en — denk U zo'n aristocratisch festijn eens in — „iedereen grabbelde, stootte den ander op zij, zocht zijn deel binnen te halen. Er werd gelachen, gestompt, gegild...... Aan het stampen kwam geen eind. Burgemeester Andries Bicker stond zijn mannetje, als het op drinken aan kwam."

Elders komt nog eens zou tafereel en dan beschrijft De Jong plastisch de „smakende en kauwende" gasten. Het lijkt op die lakei, die zoals we dezer dagen in Elegance — dat voortreffelijke damestijdschrift dat in de Bibliotheek ter inzage ligt — zagen, met de handen op de rug en wijdbeens, buik vooruit, in de „houding" stond, toen op een kasteel in Nederland een huwelijk „in oude stijl" gesloten moest worden.

Vergelijken wij verder, dan zijn het zowel aan de renaissance — hoven van talië als in de paleizen van het noordelijke Europa dwergen en narren, die een wonderlijke rol spelen welke wij niet meer begrijpen en zelfs wreed vinden.

En dan is het — om enkele van deze suggererende vergelijkingen op te noemen — die wonderbaarlijk universele scholing van de bovenlaag een bevolking welke juist het Noorden (dus ook ons land, dat een Erasmus en een Adriaan VI voortbracht) dat bijzondere cachet gaf, wat bijv. Italië weer miste. Ook dat is evenwel verloren gegaan. We kunnen ons althans geen Nederlandse gezant meer voorstellen, die zijn avonduren besteedt om bij een commentaar van Ménager op Laërgius aantekeningen te maken. Gezanten, die thuis zijn in Aristoteles, de Kaballa, bij de Rijnsburger Collegianten, die weten wie Pelagius en die Coornhert als treinlectuur meenemen zullen er niet zoveel meer zijn.

In dit boek leest men veel over het Frankrijk van Richelieu. Wie deze boeken gelezen heeft, kan ze besluiten met het wat zwaardere werk van Hilary Belloc **Richelieu**, een boek dat nadat men in De Jong en Shellabarger de geest van die tijd heeft leren kennen, tevens de betekenis ervan voor het heden, zijn dreiging en Europees verwar illustreert.

NED. MUZIEK IN PERU

De „Sociedad Filarmonica" te Lima (Peru) heeft 12 December een concert gegeven van werken van de Haagse componist Ignace Lilien, die op het ogenblik in Peru vertoeft. Medewerkenden waren behalve de componist: Harold en Cootje Franken, E. Lewitus, Nelly Salzwedel en het „Quarteto Contemporameo" van Lima. Uitgevoerd werden „muziek voor alt-viool en piano", „divertimento voor fluit en piano", de tweede cellosonate, de tweede vioolsonate en het eerste strijkkwartet.

PRIESTERNOOD IN ZUID-AMERIKA.

Het blad „Latino America" heeft een statistiek gepubliceerd, waaruit blijkt, dat er in Zuid-Amerika op de 6.200 gelovigen slechts een priester is. Op de 154 millioen inwoners in de 24 verschillende landen (Zuid-Amerika is voor 95% katholiek) zijn slechts 25.000 priesters. Daar echter veel priesters in het onderwijs werkzaam zijn, komt het practisch hierop neer, dat een priester de zielzorg heeft voor 10.000 gelovigen.

Er is de laatste jaren wel een sterke vooruitgang waar te nemen, doch deze houdt geen gelijke tred met de bevolkingsaanwas. In het begin van deze eeuw waren er 65 diocesen en 5 Apostolische Vicariaten. Nu zijn er 277 diocesen, 30 Apostolische Vicariaten en 20 Apostolische Prefecturen. Er zijn 11.000 parochies, over de 100 diocesen hebben een bevolking van meer dan 500.000 zielen, terwijl 21 hun juridische uitoefenen over meer dan een millioen. In de grote steden is het gebrek aan priesters groot, doch veel erger nog is de situatie op het platteland. In Guatemala, waar men geen vreemde priesters wil opnemen, is het gebrek ontstellend; op de 4 millioen inwoners zijn slechts 130 priesters, dat is dus een voor 30.000 gelovigen.

Deze cijfers maken vooral indruk, wanneer men ze plaatst tegenover Canada, waar 1 priester is op 500 gelovigen, of de Verenigde Staten van Amerika, waar op 28 millioen katholieken, dit is 1/5 van de bevolking 42.334 priesters zijn.

— In een kraamkliniek te Wisbach bij Cambridge (Engeland) zal een systeem van „kussen-telefoon" worden ingevoerd, waardoor de patiënten met de dienstdoende verpleegster aan haar bureau zullen kunnen spreken via een in een platte rubberhuls gevatte microfoon-luidspreker-combinatie onder het hoofdkussen (Rtr).